

BİZ SİZ HEPİMİZ

Kârgir evlerin mahreminde unutacağız günahlarımızı
 Katmerli bir buğu ve sis altında debelenirken kentler,
 Biz birbirimizin zavallı ve aşağılık utançlarını
 Unutmamak için durmadan yutkunuyorduk
 Çünkü biz zıtlıklarımızı yoksulluk sanıyorduk
 Beyazı ararken siyahla karşılaşmak ve onunla savaşmak
 gibi ciddi yani
 Varlığımızı zıtlara borçluyduk ama bilmiyorduk
 Ya da bilmek istemiyorduk
 En yakınlarımızın belki tanıdıklarımızın en azından
 Acılarıyla terbiye ediyorduk yollarımızı, biz insanlar
 Ve biz başkalarının düşüşüne bakarak dizginliyorduk
 kibrimizi ancak
 Rüzgâr, sokak sokak dolaşıyordu süpürerek mermer
 eşikleri
 Kalbine bir ok saplanırcasına titriyordu rüzgârda camlar
 Derme çatma çitleri arşınıyordu polisler
 Kârgir evlerde bulduklarında aradıklarını,
 Yumrukluyorlardı kapıları, yumrukluyordu duvarları
 İnsanlar uyuyor, uyanıyordu
 İşimize gelen gülmelere, ağlamalara teslim olacaktık
 Yalanlara haybe aldatmalara,
 İşimize gelen insanlara teslim oluyorduk
 Biz siz hepimiz her şey oluyorduk işimize geldiğinde

Haydar Şahinbay